

S obzirom da sam velik obožavatelj fotografske umjetnosti, odabir fotografa nije bio nimalo lagan. Dapače, gospodin Arsen imao je muke da nas (posebno mene) uvjeri da postoje neki ljudi koji vjenčanje mogu ispričati fotografijom na neki ipak drugačiji način. A Igor Kontuš točno je takav fotograf. I na tome mu beskrajno hvala. Uz ugodno druženje prošetali smo Opatijom, uspjeli pronaći neke poznate, a opet neobične motive. Oronuli stari hotel pokraj šetnice, izložba starih vremena u Villi Angiolini, lučica i stare barke bili su naša kulisa. Tako smo Marko i ja bili preneseni u neko drugo vrijeme, u neki paralelni svijet u koji i sada mogu pobjeći kada god prolistam naš album.

Vjenčanje na drugačiji način

Tekst: xxxxxxxxxxxx

Fotografija: Igor Kontuš,
Kontus Photography

“Hoću!” odgovorila sam na ono najklasičnije pitanje koje muškarac uputi svojoj ženi. Ja se udajem, ali gdje, kada, kako? Pitala sam se na početku planiranja našeg vjenčanja zbog problematičnog početka trudnoće, Marka koji živi na relaciji Zagreb – Rijeka, nemogućnosti organizacije svega s kauča, preko kompjutorskog ekrana i telefona... Sva ta pitanja i vrijeme

koje je brzo prolazilo nametnuli su odgovor sami od sebe - treba angažirati agenciju za organizaciju vjenčanja. Ali koju agenciju odabrati? Nikad prije ne bih rekla da će nam organizaciju vjenčanja voditi netko drugi, no izbor agencije Noi due bio je pun pogodak. Iako je internet prepun svakojakih ponuda, željeli smo se odlučiti za onu agenciju koja može ponuditi sve što je potrebno za vjenčanje. Ljubazni gospodin Arsen, pun razumijevanja za našu situaciju, s očitim iskustvom u ovom poslu, već nas je na prvom sastanku iznimno ugodno iznenadio. Iako smo na sastanak došli s dosta čvrstim idejama gdje, kada i kako, uz brojne odlične prijedloge ipak smo neke od tih ideja promije-

nili. Naše ideje, uz preporuke i ideje gospodina Arsena, ubrzo su prerastle u obrise nečega što će se za koji mjesec kasnije pretvoriti u jedno predivno vjenčanje. Središnji opatijski park u punoj ljepoti bio je mjesto na kojem me je tog lipanjskog dana Marko prvi put ugledao. “Ipak si u vjenčatici”, rekao je sa suzom u oku koja je ulovljena fotografskim aparatom. Naime, moje odbijanje da nosim bijelu vjenčanicu nije mu dalo mira sve do tog trenutka, a nije ni znao da iza te čipke boje šampanjca stoje sati traženja modela vjenčаницe koja će najbolje opisati mene, sati pažljivih uboda igle, mnogih proba i tone ljubavi moje drage Ani Corte. S obzirom na to da je moja beba lijepo rasla, a s

njome i moj trbuščić, Ani je vjenčanicu počela šiti ni deset dana prije samog vjenčanja. Mogli biste se zapitati zar nisam bila napeta i u strahu, no kad se prepuštate u ruke osobe koja vas zna i voli, zar tu ima mjesta strahu? Rezultat je bio vidljiv i ostao zabilježen na mnogim fotografijama. Ah, da... fotografije... S obzirom da sam velik obožavatelj fotografske umjetnosti, odabir fotografa nije bio nimalo lagan. Dapače, gospodin Arsen imao je muke da nas (posebno mene) uvjeri da postoje neki ljudi koji vjenčanje mogu ispričati fotografijom na neki ipak drugačiji način. A Igor Kontuš točno je takav fotograf. I na tome mu beskrajno hvala. Uz ugodno druženje prošetali smo Opatijom, uspjeli pronaći neke

poznate, a opet neobične motive. Oronuli stari hotel pokraj šetnice, izložba starih vremena u Villi Angiolini, lučica i stare barke bili su naša kulisa. Tako smo Marko i ja bili preneseni u neko drugo vrijeme, u neki paralelni svijet u koji i sada mogu pobjeći kada god prolistam naš album. Villa Angiolina bila je ispunjena nama dragim ljudima, a u trenutku kada me je otac ispratio do mog budućeg supruga, prostor je odjekivao predivnim glasom mlade Sabine Hebiri uz zvukove gitare Marija Šimunovića. A nakon što smo izrekli to, kažu, sudbonosno “da”, nastavili smo druženje na terasi Ville. Bili smo atrakcija čak i slučajnim prolaznicima. Uslijedili su catering i lagana šetnja uz more, a ostatak smo ve-

čeri proveli u hotelu Milenij gdje je velika terasa bila dodatni plus lijepoj dvorani. Dobar bend (Tremolo), puno plesa, a plesali su čak i oni od kojih se to nismo nadali, dobro raspoloženje i mnogo smijeha ozračje su u kojem smo proveli našu večer. Čak sam i ja puno plesala jer se beba u međuvremenu osjećala dobro pa smo bili opušteni i bezbrižni. Kad je sve utihnulo, Marko i ja smo se povukli u sobu hotela (lijep dar mladencima hotela Milenij) i utonuli jedno drugome u naručje. Zadovoljno smo zaključili da se tradicionalna priča vjenčanja ipak može ograniti nekim malo drugačijim tonom, a pritom imati zadovoljne uzvanike i sretno mladence. Svima vam za to hvala!

Ljubazni gospodin Arsen iz agencije za organizaciju vjenčanja, **Noi Due**, pun razumijevanja za našu situaciju, s očitim iskustvom u ovom poslu, već nas je na prvom sastanku iznimno **ugodno iznenadio**. Iako smo na sastanak došli s dosta čvrstim idejama gdje, kada i kako, uz brojne odlične prijedloge ipak smo neke od tih ideja promijenili. Naše ideje, uz preporuke i ideje gospodina Arsena, ubrzo su prerasle u obrise nečega što će se za **koji mjesec** kasnije pretvoriti u jedno predivno vjenčanje.

Kontuš
PHOTOGRAPHY

www.kontus.net